

ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОГО ВИХОВАННЯ У СТРУКТУРІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ МВС УКРАЇНИ

Черкашин А.І.

Харківській національній університет внутрішніх справ, м. Харків

Актуальність дослідження полягає у переході в Україні до нової моделі правоохоронної діяльності, орієнтованої на її гуманізацію та виконання функцій соціально-правового обслуговування населення. Відповідно потребує змін система підготовки та професійно орієнтованого виховання майбутніх працівників органів внутрішніх справ. Особливого значення на цьому етапі набуває визначення місця професійно орієнтованого виховання у структурі освітнього процесу у вищих навчальних закладах МВС України.

Проблемі професійно орієнтованого виховання особистості у вищих навчальних закладах приділяли увагу в своїх наукових дослідженнях М. І. Ануфрієв, О. М. Бандурка, І. Д. Бех, Б. З. Вульф, А. В. Галімов, І. О. Грязнов, А. Т. Куракин, Х. Й. Лійметс, А. В. Мудрик, Л. И. Новикова, І. П. Підласий, О. І. Пометун, О. Г. Романовський, В. Д. Семенов, Г. Х. Яворська, О. Н. Ярмиш, О. І. Федоренко та інші.

Мета статті – визначити місця професійно орієнтованого виховання у структурі освітнього процесу у вищих навчальних закладах МВС України.

У 80-х роках минулого століття у ряді педагогічних досліджень було встановлено, що ядром педагогічного процесу (педагогічної системи) є педагогічна взаємодія, а виховання і навчання почали розглядати як особливі форми такої взаємодії. Взаємообумовленість цих процесів виражається в тому, що результати виховної взаємодії є підставою для організації повчальної педагогічної взаємодії, і навпаки. Цілісний педагогічний процес, що складається з взаємозв'язаних і взаємообумовлених процесів виховання і навчання, почали позначати поняттям «Освітній процес».

У освітньому процесі взаємообумовленість виховання і навчання|вчення| забезпечується цілісністю розвитку особистого досвіду тих, хто | навчається|виучує|я, тобто дія засобами|коштами|и виховання на особистісний| досвід|дослід|ід приводить|призводить|ть не тільки|не лише|ки до зміни якостей його системи особових цінностей, але і до зміни цілісної картини ми|світу|ру в його свідомості. Таким чином, освітній процес, який складається| з взаємозв'язаних і взаємообумовлених процесів виховання і на|вчення|вчання, наса|передусім|мперед завжди орієнтований на розвиток особистісного д|досвіду|освіду людини, що може розгля|розглядувати|датися як його соціокультурний розвиток, як становлення його особистісної культури. Цей розв|з|являється|иток є під|основою|ставою розвитку|особистості| особи і під|основою|ставою розвитку людини як цілісності.

Становлення особистості працівника органів внутрішніх справ у процесі професійно орієнтованого виховання вимагає визначення нових форм та методів роботи науково-педагогічного та керівного складу вищих навчальних закладів МВС України.

Отже, в першу чергу, потребує перебудови існуючих функцій виховання, що полягає в спрямованості педагогічної взаємодії на розвиток системи особистісних цінностей майбутніх працівників ОВС, основу якого складає освоєння ними професійного, соціально-культурного світового досвіду виховання працівників правоохоронних органів. Відповідно, потребує подальшої розробки та розвитку система формування особистісно-професійних цінностей майбутніх працівників ОВС, яка здійснюється не через пряму дію на систему особових цінностей вихованців, а через вплив на діяльнісну сторону їх особового досвіду і цілісну картину миру, що склалася в їх свідомості, тобто через реалізацію функції навчання у виховній взаємодії.

РОЛЬ ДУХОВНОСТИ В СОВРЕМЕННОЙ КУЛЬТУРЕ

Черный А.А.

Харьковская Духовная Семинария, г.Харьков

К духовной культуре относятся знание, образованность, нравственные ценности, уровень воспитания, религия, мораль, этика, эстетика, степень приобщения к достижениям науки и искусства. Социологический подход к культуре связан с её ролью в регулировании поведения людей и социальных групп, в развитии общества, с определением ценностно-нормативного содержания культуры.

В современном обществе происходят изменения в поведении людей, многие нормы и правила поведения прошлого уходят на задний план. Перечислим основные проблемы в развитии современного общества. Во-первых, несмотря на рост численности религиозных организаций, происходит расставание с ориентацией на высшую духовность. Во-вторых, высокий уровень развития производства позволил иметь материальные блага и жить в комфорте. Человек-потребитель принимает помощь и услуги других людей, но сам не стремится никому помочь или быть милосердным. В-третьих, произошли изменения в семейных отношениях, в отношениях женщин и мужчин. В-четвёртых, в культуре возникает попустительство по отношению к вредным привычкам. В-пятых, источником нравственных проблем сегодня является развитие новых современных технологий и биотехнологий.

Духовность в Украине неразрывно связана с национальной культурой. Несмотря на появление огромного количества нетрадиционных для Украины религий, основой духовности являются 10 библейских заповедей.